

kan overføres til virksomheder, der mod sikkerhedsstillelse har opnået en særlig kreditlagerordning, således at afgiften først afregnes, når varerne er videresolgt fra den pågældende kreditlagerhaver; afgiften af de i løbet af et kvartal videresolgte varer afregnes da med statskassen ved begyndelsen af det følgende kvartal.

Ikke alene beregningsgrundlag og afregningsregler er forskellige for de to afgifter. Også de bestemmelser, der er fastsat i de to love af 1. april 1922 om godtgørelse af afgifterne, er i væsentlige henseender forskellige.

Produktionsafgiften (60 øre) kan ifølge loven kun godtgøres, når spritten denatureres, og kun for mindst 100 liter 100 pct. ad gangen.

Tillægsafgiften (30 kr.) er der derimod efter loven mulighed for at tilbagebetale, selv om spritten ikke denatureres, når det godtgøres, at kun ren sprit eller sprit med en tilsætning, der ikke kan betragtes som egentlig denaturering, kan anvendes til det pågældende tekniske formål. Der kan også godtgøres afgift af mindre kvanta end 100 liter.

Som følge heraf vil der i adskillige tilfælde blive tale om at fritage sprit for tillægsafgift, medens der samtidig nægtes godtgørelse af produktionsafgiften.

Det gældende system medfører således særlig bogføring, særlige angivelser og særlig praksis med hensyn til afgiftsgodtgørelse for hver af de to afgifter.

Produktionsafgiften har i finansårene 1951—52, 1952—53 og 1953—54 indbragt gennemsnitlig 2 mill. kr. årlig, tillægsafgiften 60 mill. kr.

Under hensyn til det foran anførte er det foreslået, at produktionsafgiften og tillægsafgiften erstattes af en enkelt afgift på 30 kr. 60 øre pr. liter 100 pct., der i det store og hele tænkes opkrævet efter de regler, der gælder for tillægsafgiften.

Denne ordning vil medføre en afgiftslettelse med hensyn til sprit, der anvendes til formål, hvor der hidtil er givet fritagelse for tillægsafgiften, men nægtes godtgørelse af produktionsafgiften, fordi denaturering ikke kunne ske.

Sprit, der bruges til fremstilling af frugtvin, er efter de gældende bestemmelser fritaget for tillægsafgift, men ikke for produktionsafgift. Den afgiftslettelse, der herefter vil fremkomme ved den foreslåede ordning af spiritusbeskatningen for frugtvinens vedkommende, søges kompenseret gennem en forhøjelse af afgiftssatsen for frugtvin af afgiftsklasse 3, hvortil der i særlig grad anvendes sprit.

Med hensyn til sprit, der benyttes til fremstilling af hårvand, badesprit, barbersprit, par-

fumer o. lign., svares der efter de gældende bestemmelser produktionsafgift (60 øre), medens tillægsafgiften nedsættes til 1 kr. 40 øre pr. liter 100 pct. Ifølge lovforslaget skal der ikke gælde en særlig afgift for sprit til disse formål; der skal indrømmes afgiftsfrihed mod, at der som nu til sættes spritten stoffer, der gør den uegnet til drikkebrug. Når man foreslår at lade den særlige beskatning af sprit til de omtalte formål bortfalde, er det navnlig, fordi man herved venter at kunne opnå en forenkling, også med hensyn til beskatningen af andre alkoholer end ætylalkohol, jfr. nedenfor. Hertil kommer, at langt den overvejende del af den pågældende sprit anvendes til fremstillingen af hårvand, barbersprit og badesprit, o. lign., og det synes ikke rimeligt, at disse varer, som tillige omfattes af den særlige afgift af parfumer og toiletmidler, beskattes hårdere end f. eks. læbestifter, pudder og andre kosmetiske midler.

Beskatningen af andre alkoholer end sprit omfatter efter de gældende bestemmelser amyl-, butyl-, propyl- og metylalkohol samt acetater fremstillet med anvendelse af fuselolie. Beskatningen af her i landet fremstillede varer består dels af en produktionsafgift, dels af en tillægsafgift, begge af samme størrelse pr. liter som fastsat for her i landet fremstillet sprit af 100 pct.s styrke. Afgifterne bortfalder helt ved denaturering, og tillægsafgiften nedsættes ved anvendelse til parfumer m. v. efter samme regler som for sprit.

Afgiften af disse alkoholer indbringer ikke nogen nævneværdig indtægt for staten. Formålet er alene at afbalancere de gældende afgifter for sprit, således at det sikres, at de andre alkoholer beskattes, når de bruges til formål, hvortil beskattet sprit iøvrigt finder anvendelse, f. eks. til fremstilling af parfumer, badesprit, essenser m. v. Også for disse alkoholer gælder det, at der skal foretages denaturering, såfremt produktionsafgiften ønskes godtgjort.

Alkoholene skal ved denatureringen ifølge loven gøres uanvendelige til fremstilling af nydelsesmidler og af parfumer m. v. Disse krav giver anledning til besværinger f. eks. fra den kemiske industri, og det må antages at kunne medføre væsentlige fordele i praksis, såfremt man kunne dels svække kravene til denatureringen, dels helt undlade at stille krav om denaturering. En forudsætning herfor er, at der ikke skal kræves afgift af disse alkoholer — og dermed heller ikke af sprit — til fremstilling af hårvand, parfumer m. v., og at man i det hele stilles noget friere end efter den gældende lov. Det ville således være praktisk, om man, såfremt det ved nærmere undersøgelser